

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 126.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114466814352/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

VII Digte til embedsmænd

55.

[47]   Sende-Brev til Rentemester
                              Christopher Gabel
                              Åo. 1663.

1 Her GABEL, J fortørnes ej At sig min Pen begiver Paa slig en u-sædvanlig Vej 4 Og nu til Eder skriver. Den modig Helt, vor Admiral Sampt og den friske Tscherning De største blant <i>Poëters</i> Tal 8 De voldte denne Gierning. Jeg dem ej sige tør imod, Mig de saa dristig gjorde, De sagde mig, J var saa god, 12 Jeg intet reddes torde. Min slette Tilstand mig og nu Saa got som det befaler, Til kranken Skæbne haard vil Hu, 16 Hvo hør, naar ingen taler? En ræd og u-behierttet Mand Ej giller snevre Fruer, Mand ej fordi mand gabe kand 20 Bekommer stegte Duer. Vel an, Hr. GABEL, som mand hør At Tiggemanden siger, Jeg bad af Eder aldrig før, 24 Jeg troer J mig ej sviger: Saaledes jeg og sige kand Med billig Skiel og rede, J mig hos Eder aldrig fand	28 Om nogen Ting at bede. Enddog jeg vidste med god Skiel, J vores Stand til gode Hos Kongen hialp, og undte vel, 32 Saa vi [ved] Eder groede. Men hielper nu den første gang, Det gielder nu min Herre, Den Mand, som hielpe vil i trang 36 Bør dobbelt Tak og Ære. Ej Skanderborg jeg beder om, Ej Koldinghouses Rente, Men kun et slet <i>Vicaridom</i> 40 Jeg haver for at vente. [48] Men Kongen siger, at hand vil Til Læge Folk udbytte Capitels Renter, og dem til 44 En verdslig Brug forflytte. Det er saa meget sagt, som gak, Du, Bording, intet fanger, Nej, Naadig Herre Konning, Tak, 48 Sligt ikke mig anganger. Thi jeg paa timen nu forsvær Ald Klerke-Skik og Noeder, Jeg er ej Klerk, jeg ikke er 52 En Catechismus-Broder. Ja jeg og før min Mesterdom Ret lige nu tør slippe,

<p>Hvor dyr hun mig paa Soer end kom, 56 End ride saa til glippe. Den første <i>Auction</i> her staar, Jeg hende strax opbyder, Om jeg end lidet derfor faar, 60 Det intet dog betyder. Nej, Verdslig, Verdslig, Verdslig Mand, Hvo vilde det ej være, Helst naar mand noget der med kand 64 Til Køkkenet hiembære. Kand jeg faa Polens Krone fat, Kand jeg en Konni[n]g blive, Jeg <i>Cardinals</i> og <i>Biscops</i> Hat 68 Sagt da kand overgive. Kand jeg med Store Henrik faa Det Franske Spiir at føre, Jeg sagt i Kloster kand indgaa 72 En Munke-Mess' at høre. Her GABEL, J vel derfor kand For mig til Kongen love, At jeg er [ret en] Verdslig Mand, 76 Saa god som een til Hove. Og sig til Hans Majestæt, At jeg er intet andet, End en saa lystig Dansk <i>Poët</i> 80 Som findes kand i Landet. Den store Kniv maa laves til, Ja Bording maa berømmes, Paa BJELK og TSCHERNING kaldes vil, 84 Af dem jeg ej forsømmes. En eenlig Stræng kand briste læt Naar den skal Byrden bære, Alt det som got skal kaldes ræt 88 Tredobbelt faar at være. Naar de med Eder, J med dem Kun ville smukt samtykke, Da gaar jeg vist med noget hiem, 92 Og takker for min Lykke:</p>	<p>Da bliver jeg saa stor en Mand, At mangen vel skal sværge, [Jeg er ud] saa høj en Stand, 96 Som Strasburg Kirke-Værge. J der til faar om [valske] Pok, Om <i>Jupiter</i> og Fanden [49] At bande frit, at jeg er nok 100 Saa Verdslig som en anden. J det med Skial og gjøre kand, Thi jeg langt heller drikker Hin klare Viin, end Kilde-Vand 104 Naar mig <i>Poëten</i> stikker. Jeg heller er hos Kort og Krid, Og hos de smukke Piger, Ja var det end om Midnats Tid, 108 End <i>Ave Mari</i> siger. Jeg heller paa <i>Comædi</i>-Leeg Vil høre <i>Pikkelhering</i>, End selv mig gjøre træt og bleeg 112 [Med] Læsning og Studering. Nej, nej, thi dersom een kand sig Slet med Studering dræbe, Da bliver jeg udødelig, 116 For hart [schal ieg ey] stræbe. Vil nogen [och] Forpligt skal skee, Jeg den og sagt kand give, Om andet end om Galate 120 Her efter ej at skrive. Vil Kongen Eder ikke tro Naar J vil saadant sig, Da beder hannem, at hand jo 124 [Til pladsen ned vil kige] Der skal hand see mig saa forvend Paa Krave, Skæg og Klæder, At hand skal sige, nej saa mænd, 128 [Ney det er ingen] Peder. Jeg sagt en [rustet skamfer] faar At hænge ved min side,</p>
---	---

<p>[Den] dingle skal ved Been og Laar, 132 Dog ej paa Jorden slide. Sligt kommer mig og [vel] til pas, Thi jeg har mist min Kappe, Den staar sat ud for mangt et Glas 136 Jeg haver ladet tappe. En Kiæp med mange Kno[r]ter paa Jeg ikke skal forgiætte, Jeg efter Tablatuur skal gaa, 140 Min Hat paa snur opsætte. Jeg og saa skal staffere mig Med guule Baand og røde, At Pigerne vel skulle sig 144 Forelske slet til døde. [[Jeg føre skal saa prægtig snak] Min Manddom [saa] berømme, At selv den ædle Krigs-Helt Skak 148 Mig Verdslig nok skal dømme. Hvad tykkes Eder, kand jeg ej For Verdslig da [hengange]? Jo, jo, jeg veed J ingen nej 152 Af Kongen da skal fange. Med et Munds Ord jeg hielpes kand,</p>	<p>Og komme smukt paa fode, O taler, taler som en Mand, 156 Ja taler mig til gode. 150 Stod Lykken noget bi med mig, Jeg skulde sligt forskyldde, Jeg Eder skulde prægtelig 160 Med røden Guld forgyldde. Men ach! min Pung den er forlet, Min Pen min Pligt skal giøre: Med den jeg Eders Ære slet 164 Til Himlen skal opføre. Den ærlig Bielke derpaa vil Sin Haand for mig udrekke: [Hr.] Tscherning siger Ja dertil, 168 Om det kand noget klemme. Er det og Eder til Behag, Og det kand noget drive, Da vil og <i>Secreterer</i> Krag 172 Med dennem underskrive. Ja jeg endnu vel flere fandt, Som vilde for mig tale, Vil Store <i>Fridrich</i> kun saa sandt 176 En liden <i>Fridrich</i> male.</p>
---	---

A. Bording C.

56.

Den Høy-ædle oc Vjdtberømte Krigs-Helt
oc Herre

POVEL VIRTZ/

Kongl: Maytts aff Danmarck oc Norge velforordnit *General*

Felt-Marskalck/ Friherre til Ørnholm etc. etc.

Til Velkoms Ære.

Prentet i Kiøbenhaffn aff Georg Lamprecht/ Aar 1664.

- 1 Forsee dig nu Gradiv/ rym hen til andre Riger:
Den ædle Krigs-Helt WJRTZ sin troskab os tilsiger.
Tænck aldrig efterdags af os at vinde seyr/
4 Den stund at hand/ nest Gud/ skal styre voris leyr.
Du self hans adfærd veedst/ du self hans haandskrift kiender/

- Huor mangen fæstning hand bestormer oc berender:
 Huor uforsagt och kæk hand om at rutte veed/
 8 Naar af en fiertlig hær skal tappis blodig succeed.
 Naar hand sit skarpe suerd begynder ud at drage/
 Strax maa Sarmatien af idel fryct forsage:
 Den vrede Tártar-Cham til harefanen sig
 12 Begifver/ och af marck maa rymme skammelig.
 Du self och mindis nock de store saar och skrammer/
 Dig Diomedes gaf: Men tænck/ om WIRTZ dig ramme:/
 Det da med dig ey vil afgaa saa let/ ney ney/
 16 Til Carons sorte baad gjør hand vist dig en vey.
 Vor store FREDERICH Monarchers glands och krone/
 Ved hans frimodighed sit Kongenafn och throne
 Befinder fast stadfæst/ och alle fiender nu/
 20 Med sine Danske Mænd tør byde trods och truu.
 Thi saa som Herren er/ saa følger hannem Svenne.
 Er Cimber-Løwen vreed/ ey hand er det alenne.
 Skeer Spartens Kouge vold/ Achilles færdig gjør/
 24 Sampt den Mycenisk Helt/ at staa som dennem bør.
 Dig derfor Ædle WIRTZ/ dig Helters Roos oc Ære
 Vor gandske Cimber egen velkommen beder være.
 Velkommen hid til os. Du finder her det Land/
 28 Som paa din adels værd oc dyd ret skjønnne kand.
 Her her en Koning er/ som du med loff kandst tiene/
 Som oc skal lønne dig/ oc vel aff Hiertet mene.
 Du skalt oc her en hær aff Danske Løwer see/
 32 Som heller giffve Blod/ end lide vold oc spee.
 Er det ey kram for dig/ naar du skalt dennem føre/
 Oc see hvor nær de dig i Mandom efftergiøre?
 Dit prisslig efftersiun skal mod al farlighed
 36 Bevæbne deris Mood/ oc fælde Fienden need.
- Saa kom/ O ædle kom den Borger-ræt at nyde/
 Som Landsens Engel dig med ære lader byde.
 Vær nu/ som før/ dig self i Mood oc Gierning ligg.
 40 Brug Kæmpe-magt mod magt/ forsiunlighed mod suig.
 Saa skal dit Helte-nafn til Himlens Tag oplettis/
 Oc med sin Palme-krands iblant de største settis.
 Saa skal din Æris liud opfylde Jordens Land/
 44 Saa længe som udi vor Danske Belt er Vand.

A. Bording.

[1]

Ilyckynskning
 Til den Høyædle oc Velbyrdige Herre
 CHRJSTOPHER
 GABEL/
 Der Kongl: Mayt: hannem til Velfortient Adels
 Frjhed/ Nafn oc Ære ophøiede/ oc til sin Statholder
 ofver Dannemarck forordnede.
 Prentet i Kiøbenhafn hos Georg Lamprecht/
 Aar 1664.

- [1] BOrt blege Missgunst du/ som vilt dig self opæde/
 Naar du de fromme seer i lycke floor oc glæde:
 Tag pick og pack/ oc rym hen til en anden sted/
 4 Vor Danske Norden nu for dig vil hafve fred/
 Paa mig oc andre smaa kandst du vei noget vinde/
 Med din forgiftig Brod/ os mangen harm udspinde:
 Saa voris simpelhed oc slette gafver maa
 8 Ved Jorden nederlig skøt altid bundne gaa.
 Men høye gafvers vext/ oc gyldne dyders smykke/
 Som har af Himmel smag/ kandst aldrig du fortrycke/
 De dig Jo byde Trods/ oc suinge sig hen op
 12 Fra Jordens ringe støf/ til ærens prægtig top.
 Dog see/ mand ey tør ved/ af Landet dig at true/
 Du nock landflyctig est/ idet du skalt beskue/
 Dig self til daglig harm oc meen/ huor prægtelig
 16 Vor Ædle GABELS Dyd oc naffn udbreder sig.
 Du self skalt gifve magt/ oc nødis til at sige/
 Det hand med trofasthed mod Kongen oc hans Rige/
 Med høy fornufts Kunst/ med gafnlig raad oc fund/
 20 Til huer mands gunst har lagt en fast bestandig grund.
 Vor store FREDERJCH/ Monarchers Soøl oc Øye/
 Skøt self ey veed/ huor høyt hand hannem vil ophøye.
 Saa skønt it ære-nafn oc stand er icke til/
 24 Hand hannem dermed Jo til Løn begatue vil.
 Den søde frjheds hielm hans Hofved maa bepryde/
 Hans blancke Skiold sin sted oc børlig opskrift nyde/

Bland Rigens Høfdinge/ oc deris herlig tal/
 28 Som tale Centner-ord i gylden Herre-sal.
 [3] Sin ugemeyne Dyd/ oc Sindsens rjge gafver/
 Nest høyen Himmel/ hand at tacke derfor hafver.
 Ey nogen anden Hielp er hand opkommen ved:
 32 Ney (kortelig) hand er sin egen lyckis Smed.
 Saa fremt hand lifvis frist paa Jorden her maa nyde/
 Da venter Lærd oc Leeg ved hannem sig at fryde.
 Astræa self her need af Himlens klare Sal/
 36 Sampt Themis med sin Low/ ved hannem hentis Skal.
 Hand al ulyst oc had/ sampt vold oc egen-nytte
 Med straf tiltuinge skal/ af Land oc Stad at flytte.
 Hæn mellom Dyd oc last/ skal skielne saa med act/
 40 At skalcken dempis kand/ oc rætvjshed laa magt.

O Hæld Gudinders Søn/ O Sinderjge GABEL/
 Udi huis ædle Bryst al troskab hær sin Stabel;
 Udi huis Hierne selff den lærde *Pallas* sig
 44 Med al sin vjssdoms Jd/ hær præntit kiendelig.
 Hvo kand/ som det sig bør/ med kraftig Stjil oc Tale/
 Foruden smiggers skin/ den værdighed afmale/
 Som Eders møysomhed oc huile-løse fljd
 48 Hær eder tilfortient/ fra første Barndoms tjd?
 Det gandske Land er glad/ oc Kongens Lof udbreder/
 Som saa forsiumligen hær sat oc kaarit eder/
 Udi sin egen sted/ med myndighed at staa
 52 Paa Rigens felgis gafn/ oc vare Staten paa.
 Slet ingen er/ som Jo slig ære vil samtycke/
 Slet ingen er/ som Jo vil ynske der til Lycke.
 En huer/ som nogen Dyd oc ærbarhed hær kiær/
 56 Med villig hørsomhed vil eder tiene nær.

O deylig Himlens æt/ O dyrebare Dyder/
 Hues uforfalskit værd/ fast bedre dennem pryder/
 Med Adel-farfvis glands/ som slaa' til eder Hu/
 60 End dem/ som Frjhed naa' ved skarpen Sverd oc truu/
 [4] O [vilde] mangel sig i eders Gabel speyle/
 Oc ret alvorligen/ som hand/ til eder beyle:

Fra gamle Fædres Rood/ ey giordis da behof/
 64 At sammel laane sig en fremmed Roos oc Lof.
 O vilde vi/ som hand/ udi vor ungdoms Dage/
 Den rette Vjsdoms Dyb/ oc hendis brug randsage:
 Os ey fortærde da den haanlig armodis rust:
 68 Mecænas fick vel held/ at finde sin August.

Vel op Her GABEL nu/ begynder ærens Dage;
 Begynder lyckelig det høye Kald at tage/
 Som Gud oc Kongen self hâr eder til betro'd;
 72 Oc blifver/ nu som før/ af hiertet eye-good.
 Begynder nu med pris den prydit Skiold at bære.
 Tiltager Dag fra Dag i myndighed oc ære.
 Udbreder eders Nafn med hældig Adels mood:
 76 Oc vorder eders Huuss en ævig-fructbar Rood.
 Anders Bording.

58.

[Air]

Æris Knude/
 Den
 Ædle oc Høytornemme Mand
 Povel Tscherning/
 Kongl: Maytts af Danmarck oc Norge etc.
 Velbetroede Krigs-raad oc Ge-
neral-Auditor,
 Paa hans Nafns oc Fødsels Dag/
 bunden af
 hans
 Plictskyldigste
 Anders Bording.

Prentet i Kiøbenhaffu hos Jørgen Lamprecht/ 1664.

[Aij:] DEN gamle Tjd forsuinder hen/ Oc sig aff Øye stielers/ En yngre kommer op igjen/ 4 Sin Moder Daat'ren qvæler.	Den enne Stund oc Øyeblik Den anden stedse drivver/ Den uformerckt faar anden slickt/ 8 Oc stickelhaaret blifver.
---	--

- Vor Alder aldrig stille staa/
Men paa sin nøgel vinder:
Den Sool som os forlod i gaar/
12 J Dag os ældre finder.
Vort Leffnets glass fra Vugen af
Sin snare gang begynder:
Os dag fra dag til mørcken graf
16 Vor Tjds Natur henskynder.
Hvad her er lefvit/ det igien
Ey kand tilbage lefvis:
Den Strøm som Hafvet tager hen/
20 Forgiefs af Bæcken kræfvis.
Fornuftig er fordi den Mand/
Som her til sig beqvemmer/
Oc sig for det/ som aldrig kand
24 Gienkaldis/ icke græmmer.
Men saa/ som det sig bør/ ret veed
Den Tjd hand har at nyde/
[Aijv] Oc stundom i sin sure sueed
28 Til maade sig tør fryde.
Hvad her er lefvit/ hand med skiel
For vinding høyt opmaler:
Hvad lefvis skal/ det naa'r hand vel/
32 Hand resten Gud befaler.
- Her Tscherning høy-fornemme Ven/
Jeg her om Tjden dicter/
Oc J vel self forstaa/ hvort hen
36 Jeg der med vil oc sicter.
J Dag er eders fødsels dag/
Mand den Sanct Povels kalder:
Paa denne Dag/ fick J først smag
40 Paa Dage Tjd oc Alder.
J Dag J fylder eders Aar/
Oc efter Himlens tycke/
J Tjden end frem bedre gaar/
44 Diss ynsker Jeg til Lycke.
Stod det til dem/ som uden sag
- Vor Velstand os missunde/
Maa skee jeg eder her i Dag
48 J livv' ey fundit kunde.
Saa deylig skabt er ingen Krop/
Den skugen jo vil følge:
Hvor Dyd oc Lycke dages op/
52 Sig missgunst ey kand dølge.
[Aiiijr] Men Trods/ ja dobbelt trods for dem/
Som eders Hæld gjør quide/
Hvad eder Gud vil sende hiem/
56 Sanct Peder faar at lide.
Jo bedre voxer Palmen til/
Jo meere den nedtryckis:
Jo meere Tornen true vil/
60 Jo bedre Rosen lyckis.
Jeg herforuden icke vjt
For eder tør forklare/
Fra første fødsels Dag/ hvor tjt
64 J værît hâr i fare.
J Skoen self hâr haft paa food/
Oc best fordi kand vide/
Hvor den hâr klemt/ hvad veder mood
68 J stundom hâr maat lide.
Huor mangel er ved suerd oc brand
J eders Tid hielslagen?
72 Huor mangel Qvinde/ Barn oc Mand
Ved Pestilentz hentagen?
Huor mangel er hennyrd paa rad
Af hunger/ tørst oc møde?
Af harm/ oc af jeg veed ey huad
76 Elændelig lagt øde?
Huor mangel karsk er blefven suag?
Huor mangel/ før vel præctig/
[Aiiiv] Er paa kun en ulycksom dag
80 Giort fattig oc amægtig?
O værer glad/ at J saa let
Alt sligt hâr ofvervundit
Oc der imod oplevit det/

- 84 Som J hâr efter stundit.
O tacker Himlens Gud med fljd/
Som eders Tjd oc Dage
Forlængit hâr til denne Tjd/
88 Oc eder frelst fra plage
Anvender nu den anden rest/
Som J af Tjden eyer/
Paa Dyd oc Kunst/ som J kand best/
92 Oc ellers altid pleyer.
Huad got J kand i dag begaa/
Forhaler ey til Morgen:
Om vi til Morgen kunde naa/
96 Er os i dag forborgen.
Det gode/ som fuldkommis snart/
For dobbelt got optegnis.
Men blifver det for længe spart/
100 For tuungen verck det regnis.
Vespasian slet den Dag hen
Blant de forlaarne setter/
Paa hvileken hand for Mennisken
104 Ey noget got udretter.
[Aivv] Det er saa snart/ det er saa brat/
Ja førend vi det tycke/
At os den lange Dødsens Nat
108 Fra Tjden ud kand rycke.
Den mindste Myg os dødsens meen
Kand hastelig tilføre/
En liden Kiærn oc drue-steen
112 Kand os til Grafven kiøre.
Huad got vi da paa Jorden her
J voris Tjd bedrefve/
Det medens Verden Verden er/
116 Til voris prjs skal lefve.
Oc jeg/ som jeg er plictig til/
Vil hiertelig begjære/
Det høyen Himmel eder vil
120 Sin milde gunst beskiære:
At J saa mangen Povels dag/
Med prisslig eftermåle/
Som Povel for Guds nafn fick siag/
124 J fryd oc fred maa tæle.
Ja dersom det oc stod til mig/
Oc ynsken var at kunde/
Jeg eder vilde sandelig
128 Hans alder siu-fold unde.
Men nu lad aff alvorlig Pen/
Her andet maa paafindis/
[Aivv] Her vil/ før dagen løber hen/
132 En lystig knude bindis.
Her Tscherning J vel tæncke kand/
Det eder paa vil giælde:
J veed maner i voris Land/
136 Af gammel Tjd oc ælde.
J seer/ jeg er en farlig Suend/
Dog jeg med horn ey stanger/
Fordj jeg ey hâr horn/ men end
140 Foruden hustru ganger.
Jeg efter blod dog icke staa/
Ney værer inter hange:
Jeg ey hielstücker eller slaar/
144 Men tager kun til fange.
Jeg ey vil hampe-reeb oc bast
Om eders hænder vinde/
Men eder dog vel holde fast/
148 Oc med et spørssmaal binde.
Kand J mig sige strax paa stand/
Hvad hendis Nafn skal være/
Som eder hafve skal til Mand/
152 J ecte-stand oc ære
Saa vel som oc paa hvileken dag
J skulle sammen bindes/
Oc eder begge til behag/
156 J brudde-seng først findes.
[98] Omtænker Eder fiern og nær,
Mit Spørssmaal vil forklares:

<p>Men tier ej for længe qvær, 160 Her vil paa timen svares. Men om den Sag er alt for tung For Eder ud at tyde, Tillaver da strax Eders Pung, 164 Om J vil Frihed nyde. Det første Klokker ringer tre, Til Eder jeg henrider Paa min Apostel-Hest, at see 168 Hvorledes Eder lider. Til tolv-slet jeg ej komme kand, Jeg Rigens Gavn skal agte, Jeg da med en fornemme Mand 172 En Spege-Sild skal slagte. Fra Dysseldorp og Bakkarak Kun lader frit ophente Den beste Viin, om J vil Tak 176 Og Priis af mig forvente. Thi den tolv-Skillings ringe Saft Kun er for grove Bønder: Til min Handtering ej er Kraft 180 J de Frandsøske Tønder. Ej heller gidder jeg min Smag Med beesken Øl besværet. Nej, det jeg drikke vil i Dag, 184 Paa Rhjn skal have været. Er jeg ej kronet saasom J, Med Laurbær-Krands og Blader, Den Drik, som beste Fynd er i, 188 Jeg dog ret aldrig hader. Hvor <i>Bacchus</i> er <i>Poëtens</i> Hest, Og Abbeden vil ride, [99] Jeg er saa gierne der til Giest, 192 Som Munk hos Nundens side. Ha, ha, hvor frisk er jeg til Sinds Vor Konges Skaal at drikke: Vor Dronning og vor unge Prinds :96 Forglemmer jeg og ikke.</p>	<p>Vor danske <i>Mars</i> den ædle Skak Jeg drikker tre til Ære: Jeg for vor <i>Admiral</i> med Tak 200 Og trende bør at bære. Men blev vor Gyldenløve glemt, Samt Erik Krag og Gabel, Mand maatte da foruden Skiemt 204 Os kalde hver Mands Fabel. To smukke Piger eller tre Jeg intet om vil røre, J selv saa vel forstaar, at de 208 Til vores Selskab høre. Hvad er et Laug? hvad ere vi Foruden vakkre Piger? Det er som <i>Plato's</i> Monarchi 212 Foruden Land og Riger. Det er en Ploug foruden Jord: En Kniv foruden Skede. Det er foruden Food et Børd: 216 En Fugl foruden Rede: En Fisk foruden Vand og Hav: En Betler uden Pose: En Michel-Ræv foruden Grav: 220 En Ulv foruden Mose. Det er saa meget, som jeg kand Ej nær i Dag udtyde. Thi lader, som en kostfri Mand 224 Kun dennem strax indbyde. Confect og Sukker glemmer ej, Samt andet af det søde: Det skader ej, de sige nej, 228 Mand dennem maa tilnøde. Dog sverger jeg om Huus og Hiem, (Det er min Hat og Kappe) At jeg kun vil paa Trøjen dem, 232 Og ej paa Kinden klappe. Jeg er saa ræd i Mood og Sind, Tør dem skøt aldrig røre.</p>
---	--

	Kom selv den anden <i>Venus</i> ind,		Thi pak dig Sorgens Vinter hen,
236	Og venligst Ord lod høre:		Kom Glædsens blide Sommer:
	Ja bød og mig sin Rosen-Mund,		Den gode Povel's Dag igien,
	Jeg da vel blev saa bange,	276	For Aar omgaar, ej kommer.
	Som en for Flesk forfærdet Hund,		Men see, jeg havde nær forgiet
240	Og en læsgiven Fange.		Det beste for at give,
	Jeg derfor dog ej siger good,		Som jeg dog for en Pistolet
	Og Ære-Brev udgiver,	280	Ej vilde glemt at skrive.
	Jeg jo vel da kand fange Mood,		En Stjerne-kyndig Munk af Prag
244	Naar jeg Viin-bidden bliver.		For femten Aar mig spaa'de,
	Thi ret paa min <i>Poëtisk</i> Tro,		At jeg ret en Sanct Povel's Dag
	(Det sooret var og stukket)	284	Til all min Velfærd naa'de.
	J Tretten Aar og dertil to		Men hører nu kun kortelig,
248	Jeg Rinsk Viin ej har drukket.		Hvad mig i Tanke rinder.
	Kand derfor ikke mindes ret,		J seer nok selv hvorledes mig
	Hvor dristig jeg kand vorde,	288	Ulykken altid binder.
[100]	Vil derfor nu forsøge det,		Den cenc tien sig Gaard og Grund
252	Naar Glasset gaar om Borde.		Paa bløde Duun og Fedre,
	Vil midlertid forhaabes dog,		Med Handel kand i stakket Stund
	Jeg har saa got et Nemme,	292	Den anden sig forbedre.
	Som Svidseren til Romer-Sprog,		Den tredie faar det i Krig,
256	Jeg mig nok skal beqvemme.		Som nok forsoog til fleere,
	Naar jeg kun seer, hvor J med een		Den fierde fødtes Greve-riig,
	Paa Gulvet først omdandser,	296	Og daglig arver meere.
	Er jeg ej gjort af Malm og Steen,		Den femte nærer Haand og Pen:
260	Jeg min Pligt jo vel sandser.		Den siette Mund og Hierne.
	Jeg da vel med en anden mig		Og alt saaledes hen og hen.
	J Dands tør og indlade,	300	Men jeg har ingen Stierne.
	Og hoppe frisk og lettelig		Jeg maa paafinde hvad jeg vil,
264	Ret som en broget Skade.		Sig Lykken ej vil minde,
	At hun mig selv skal give Priis		Men er som hun var aldrig til.
	For mangel artig Vending	304	O den vanartig Qvinde!
	Og sige, jeg ej til Paris	[101]	Men hvad, om det den Munk har sagt,
268	Har spilt min Tid og Pending.		Sig denne Dag skal hænde?
	Med slig og anden Lystighed		Mon Lykken ej har overlagt
	Vil denne Dag hændrives,	308	En Mage mig at sende?
	Saa fremt som J vil vente Fred,		Jeg haver hørt fra Barndoms Aar,
272	Og løs af Snare gives.		Og læst i gamle Skrifter,

<p>At al eens Velfærd der paa staar, 312 Hvorledes hand sig gifter. Maa skee vel een af dennem nu, Som vores Laug bepryde, Til mig tør kaste Sind og Hu, 316 Og Egte-Iro tilbyde. Seer derfor nøje til, hvad vi For Piger faa til Gieste: Jeg vist formode vil, at J 320 Forskaffer af de beste. Paa alle Svin vil Kragen sig Til Rytter ej strax giøre: Den Mad skal være nydelig, 324 Mand kræse Folk skal føre. Om jeg kand lunge Skaal af Guld Og heele Ædelsteene, Min Haand af Bækkens Taare fuld, 328 Mig ej for Skaal skal tiene. Saa længe jeg en Skilling kand</p>	<p>For Nekker-Viin betale, Af <i>Galatbees</i> Melke-Spand 332 Jeg ej min Tørst vil svale. Men et for alting bedes om, J vil for dennem sige, Det jeg er farlig riig og from, 336 Og har skøt ingen Lige. Det jeg kun er ved tve Aar, Som J dog Lybsk kand meene: Det jeg og vel til Hofve staar, 340 Og nok en Mø kand tiene. Hvo veed? maa skee jeg der med kand Det mig fornøjer lunge, Og en ny-baget Fæstemand 344 Af Eders Laug hiemgange. Saa vil jeg slet all anden Jid Og Syssel strax afbryde, Og hen ved Faste-lagens Tid 348 Til Bryllup Eder byde.</p>
--	---

Ad Lectorem.

*Ludit pagina, sed vita proba est, & cui hic ludus noster non placet, ne legerit:
aut cum legerit, obliviscatur: aut non oblitus, ignoscat: Non Curios simulo, nec
Bacchanalia vivo.*

§9.

- [1] Helte-Lof
Den Højædle Velbaaren oc berømmelig Herre
EJLER HOLCK
til Elkiaer/ Kongl. Mayt. af Danmarck
oc Norge/ etc. Høybetroit *General Major* oc Ølverst til
foods/ *Assessor* udi Krigs *Collegio*, Befalnings Herre
ofver Kroneborgs Fæstning oc Læn/ til en vel-
fortient æris minde oc eftersagn.
Prentet i Kiøbenhaffn Aar 1665.

- [2] Saa kand den ædle Dyd ey maal oc maade settis!
 Saa kand en modig Helt ey trængis eller trættis
 Af nogen vedermood/ hand jo vil endelig
- 4 Med høye giærninger igiæmmel kæmpe sig.
 Saa tungt oc vanskeligt ey noget er at drivve/
 Hand det for lyst oc leeg jo pleyer op at skriffve.
 Huor haabet moxen self i misshaab falde vil/
- 8 Hans kiæcke Hierte der sig venter vundet spil.
 Den blege Missgunst self kand hannem ey forskræcke/
 Den kaade Vellyst ey hans hiertis fæstning suæcke:
 Den blinde Mammon faar med hannem aldrig bøn:
- 12 Sig self hand nøyis med/ oc er sin egen løn.
 Fra første barnsbeen op hand skærper sine tancker/
 Ved gode kunstners jd/ oc sig en grundvol sancker
 Til den Heroiskhed/ huor ved hans Føde-Land
- 16 J sin tjd/ naar det gaar i knibe/ hielpis kand.
 Miltiades med sin seyrvindings tegn oc ære
 Hans søfn afbryder tid: hand ey kand rolig være/
 Før hand oc noget gjør til Menighedens gavn/
 20 Oc tilfortiener sig it ævigt ære-nafn.
 Hand sine Fædres lof oc roos ey sig tilskrifver:
 For fremmed acter hand/ huis hand ey self bedrifver.
 Sin Adel-stammes skiold hand self at pryde veed
- 24 Med egne Dyders glands oc egen dapperhed.
 Hand sig ey liuger siug/ vil ey bag oonen findis/
 Naar med en fiæntlig hæz i marcken skal anbindis.
 Hand med sit blancke suerd sig gjør en aaben vey:
- 28 Ved krud- oc hunte-luct hand næsen ryncker ey.
 J bryst oc ansict hand vel dybbe saar oc skrammer
 Af kule/ suerd oc spiud med ære før annammer/
 End viser fienden ryg: Ja før vil falde slet/
- 32 End lide nogen trods oc skammelig uret.
 Hand ingen efter sig for længe lader fryse:
 Vil heller slaa's her om/ end med en skiends-mund fnyse.
 Er sig dog mægtig self/ oc altid lige glad:
- 36 Giør ingen ven fortræd: bær ingen langsom had.
 [5] Ved lærd mands pen tør hand ey frycte sort at giøris:
 Kand af sin gandske slect foruden blusel høris,

- Hos store Førster hand sig Gunst at skaffe veed/
 40 Hos stolte fiender Fryct/ hos sine Kiærlighed.
 Hand (kort at sige) sig slet intet foretager
 Af det/ som er gemeynt/ oc ey af Himmel smager:
 Tør trodse tidens rust oc skarpe tænders magt/
 44 Som ey fortære kand hans prislig mindis pract.
- Velan Høy-ædle HOLCK du friske Cimber-Løfve/
 Som halver teed oc teer saa mangen herlig prøfve
 A[f] ryttersk Herre-færd oc Helte-gjerninger/
 48 Til dig Jeg sicter hen/ oc dig Jeg meener her.
 Du du ret Manden est/ paa hvilcken sig bequæmmer
 Alt dette som er sagt; Endog en huer fornemmer/
 Som kiender din maneer/ at du langte heller gjør
 52 Huad prisligt er/ end der af dig at prisis hør.
 Vor Nordens klare Soel oc store Landsens Fader
 Sig vel saa trygelig oc fast paa dig forlader:
 For Dydens egen Søn hans Naade dig anseer/
 56 Oc dig for trofasthed al gunst oc ære teer.
 J sine Rigers egn hand ingen kand fornemme/
 Som hand tør/ fremt for dig/ udnæfne til at giemme
 Sin stercke Kroneborg/ oc stande der til vern.
 60 Ney ney/ vor Holck er al hans Adels beste kiern.
 Sig striden Øresund med hendis Nymphers skare/
 Som paa den huide sand op i lustering fare/
 Til steen forandre skal/ før du til hans uven
 64 Af falskhed eller fryct den Fæstning gifver hen.
 O var i lifve nu vor gamle Gyldenløfve/
 Med hvilcken du saa tit varst dig tilvaant at øfve/
 Før tidsfordrif oc lyst/ i rytter leeg oc færd:
 68 O var hand nu hos dig/ oc saa' din høye værd.
 Hans Hector-hierte da sig skulde der ved glæde/
 Med dig igien paa ny staalbroderskab indtræde.
 Til dig igien paa ny sin strid-begierlig flock
 72 Hand strax afstod/ oc var om dig forseckrit nock.
 [4] Vor Danske Mars Her Skack tør vofve dig mod hundre
 Den vit-berømte Wurtz ey kand sig nock forundre
 Paa din Frimodighed. Dig roose Bielckerne/

- 76 Saa vel som Ebersteen oc Alefelderne.
 Vil Trampe paa partj med fienden ud at stride/
 Saa vist hand venter seyr/ naar du kun med vilt ride.
 Skal Russ forsee sin post/ vil Skultz en leyer slaa/
 80 Med lycke det afgaar/ naar du kun med vilt gaa.
 Du følgis gierne med naar hulen tromme røris/
 Est færdig strax til hest saa snart tromten høris:
 Din brede Dyrendal i skeeden raster ey:
 84 Pistolen fix afgaa'r oc siger aldrig ney.
 Lad self Andromache bekymris ofvermaade/
 Lad oc Astyanax med speden mund afraade:
 Du siger dog for dem: det icke koster hud:
 88 Du snart hiemkomme vilt: dig dermed sniger ud.
 Du for din Konge dig al farlighed paatager/
 Oc ey dit Føde Land i nødens tid forsager:
 Est heller ærlig død/ Ja det vel tusindfold/
 92 End lefvendis med spot i fremmed aag oc vold.
- Men see! saa lidet som en feders vect betyder/
 Mod Kæmpens tunge sverd/ naar hand til kamp udbyder:
 Saa lidet kand oc Jeg med svagen stjl oc pen
 96 Den prjs afmale ret/ som du med sverdet tien.
 Apelles al sin kunst paa Venus vil anvende/
 Kand hendis contrafey dog icke nær fuldende:
 Huis hand med pensel sig ey seer at kunde naa/
 100 Det/ saa som under vand hensat/ forborgis maa.
 Min Sang-Gudinde dig vel mere sang til ære:
 Men der til kiender sig for slet oc suag at være:
 Maa derfor sette sig udi forundring need/
 104 Oc kun berømme dig med stilletienhed.
 Det dig er nock/ at sig med letten flugtis vinger
 Den kronit Fama self til Himlens tag opsuinger/
 Oc stillis ey før hun/ alt det som du begaa'r/
 108 J ærens ævig Bog indført oc skrefvit faar.
 A. Bording.